

VEILIGHEIDSPAN ANEMASCHOOL

2019

INHOUDSOPGAVE

Inleiding

Kernwaarden

Preventie

Aanspreekpunten

1. Pestprotocol
2. Cyberpestprotocol
3. Meldcode kindermishandeling en huiselijk geweld
4. Contact- en vertrouwenspersoon
5. Monitor veiligheidsbeleving

Inleiding

Een veilige school maak je samen, in de dagelijkse praktijk. Sociale veiligheid is een steeds aanwezig aandachtspunt in alle werkprocessen in de school; in schoolontwikkeling, kwaliteitsbeleid, personeelsbeleid, professionaliseringsbeleid, enz. Dit veiligheidsplan is een middel om een veilige school te realiseren en geen doel op zich.

Dit veiligheidsplan omvat de belangrijkste waarden en afspraken van school.

Kernwaarden

Het team van de Anemaschool heeft samen in september 2014 de volgende kernwaarden geformuleerd:

Veiligheid, respect, verantwoordelijkheid en plezier.

Het is niet voor niets dat *veiligheid* als eerste is genoemd. Wij willen de leerlingen een plek bieden waar ze zich veilig voelen, waar ze zichzelf kunnen zijn. Om die veiligheid te bewerkstelligen is er onderling respect in het team, de leerling populatie en de oudergeleding. Men neemt verantwoordelijkheid voor zijn eigen gedrag maar ook voor het schoolgebouw en de omgeving. En dan 'last but not least' ; plezier. We gunnen de leerlingen een fijne tijd op onze school, een tijd waarin ze kunnen lachen met leeftijdsgenootjes en met teamleden. Een tijd waar ze op latere leeftijd met veel plezier naar terug kunnen kijken.

Preventie

Nadat de kernwaarden waren geformuleerd heeft het team gezamenlijk het gedrag benoemt dat past bij deze waarden en is dit gedrag de kinderen actief aan gaan leren. Hierbij is gebruik gemaakt van Positive Behaviour Support. Adequaat gedrag wordt op onze school positief bekrachtigd. Hiermee wordt een veilig en positief schoolklimaat gecreëerd, waarbij elke leerling optimaal kan profiteren van het geboden onderwijs.

Naast PBS wordt op onze school gewerkt met Leefstijl om structureel en preventief te werken aan sociaal-emotionele vaardigheden in de groep. Met Leefstijl worden de leerlingen gestimuleerd zich te ontwikkelen tot sociaal vaardige, betrokken en zelfstandige volwassenen.

De schoolleiding draagt zorg voor een helder veiligheidsbeleid welke bekend is bij het team en bij ouders. Het veiligheidsbeleid is een levend document wat jaarlijks wordt besproken en eventueel aangepast. Het zorgt voor duidelijkheid bij de betrokkenen als er sprake is een onveilige situatie door pesten, mishandeling of grensoverschrijdend gedrag.

Aanspreekpunten

Aandacht functionaris kindermishandeling en huiselijk geweld

Annemieke van Mulligen schoolmaatschappelijk werkster
Telefoonnummer 06 41726944

Contact- en vertrouwenspersonen

Leerkrachten:

Ad Neele en Marianne Mens,
Telefoonnummer 070 3669672

Voor vertrouwenspersoon SCOH zie:
www.centrumvertrouwenspersonenplus.nl

Voor seksuele intimidatie, de vertrouwensinspecteur: tel 0900-1113111

Coördinator en aanspreekpunt pesten

Janneke van der Elst intern begeleider
Telefoonnummer 070 3669672

Preventiemedewerker

Joyce Abdoel onderwijsassistent
Telefoonnummer 070 3669672

1. Pestprotocol

Wat is pesten

Pesten is onacceptabel gedrag. Het is het gebruik van agressie, verbaal of fysiek, om de ander pijn te doen.

Pesten kan zijn:

Lichamelijk: duwen, slaan, schoppen, knijpen

Verbaal; scheldwoorden gebruiken, sarcastisch benaderen, roddelen

Emotioneel: buiten sluiten, negeren

Racistisch: verbaal, schriftelijk of met gebaren

Seksueel: ongewenst lichamelijk contact of ongewenste seksueel getinte opmerkingen

Pesten kenmerkt zich door ongelijke machtsverhoudingen. Veel van bovenstaande activiteiten kunnen binnen een ruzie plaatsvinden. Als de machtsverhoudingen gelijk zijn is een ruzie snel op te lossen.

Bij pesten is er een slachtoffer en een pester, waarbij het slachtoffer in sociaal opzicht de mindere is. Het slachtoffer voelt zich angstig en geïntimideerd.

Pesten is niet eenmalig en kan gedurende lange tijd op verschillende manieren en wisselende intensiteit openbaar worden.

Signalering

De volgende signalen kunnen er op wijzen dat een kind gepest wordt:

- Een kind is bang om naar school of terug naar huis te lopen
- Het kind wil niet meer naar school
- Het kind laat onverklaarbaar slechte resultaten zien
- Het kind trekt zich terug
- Het kind heeft regelmatig kapotte boeken of kleren
- Het kind oogt wanhopig
- Het kind eet niet
- Het kind huult snel en / of vaak
- Het kind verstoort de orde of wordt agressief
- Het kind mist vaak bezittingen
- Het kind verliest vaak geld
- Het kind begint te stelen
- Het kind is bang om te vertellen wat er aan de hand is
- Het kind heeft last van nachtmerries
- Het kind heeft zelfmoordneigingen of loopt weg

Maatregelen

Stap 1

Blijf kalm en wordt niet emotioneel. Neem de leiding en ga in gesprek met het slachtoffer. Geef het slachtoffer de zekerheid dat hij serieus genomen wordt en onderneem zo snel mogelijk actie.

Inventariseer wie er bij betrokken zijn en ga in gesprek met de pester(s).

Maak de pester duidelijk dat het gedrag onacceptabel is en dat er actie wordt ondernomen.

Stap 2

Ga in gesprek met pester en slachtoffer. Maar duidelijk welk gedrag je van beiden wil zien en stel doelen. Spreek een datum en tijd voor een tweede gesprek vast om deze doelen te evalueren. Herhaal dit indien nodig meerdere keren.

Er kunnen strafmaatregelen worden afgesproken.

Stel de ouders van zowel de pester als het slachtoffer op de hoogte en betrek hen zoveel mogelijk bij het behalen van de doelen.

Stel collega's op de hoogte van de situatie en vraag hen je te informeren als zij dingen zien die niet gewenst zijn.

Als ouders niet meewerken; zie bijlage 1.

Stap 3

Als het pesten is gestopt wordt dit duidelijk en positief met de pester, het slachtoffer en betreffende ouders besproken.

Als het pesten niet stopt wordt in samenspraak met de ouders en de intern begeleider professionele hulp gezocht voor de pester en/of het slachtoffer in de vorm van therapie of trainingen.

Verslaglegging

Van de gesprekken met de ouders worden gespreksverslagen gemaakt. Deze worden digitaal in het logboek van de betreffende leerlingen opgeslagen.

Er gaan twee verslagen naar de ouders, waarvan er 1 ondertekend weer bij de leerkracht wordt ingeleverd door de ouders. Het ondertekende verslag wordt in gescand en in het digitale leerling dossier opgeslagen. In het logboek komt een aantekening, dat er een oudergesprek is geweest en worden de afspraken uit het verslag in het logboek geplakt.

Bijlage 1

De ouders van de pester worden betrokken in het hele proces. De leerkracht en de intern begeleider onderkennen dat dit proces voor ouders pijnlijk en confronterend is. Er wordt dan ook van school uit tijd geïnvesteerd in de gesprekken met de ouders. De school houdt hierbij rekening met het feit dat meerdere gesprekken nodig zijn.

Mochten de ouders echter ook na meerder gesprekken niet mee willen werken met school of het proces zelfs tegenwerken, dan onderneemt de school stappen.

Afhankelijk van de situatie kan er voor de volgende stappen gekozen worden;

- Er wordt een gesprek met de directie gepland. Als uit het gesprek met de ouders blijkt dat ouders geen vertrouwen hebben in de school en zij de situatie rondom hun kind anders blijven beoordelen, dan kan worden besloten dat de ouders geadviseerd wordt een andere school voor hun kind te zoeken.
- Er wordt een gesprek met de directie gepland. Als ouders stelselmatig weigeren om mee te werken en wij zien dat dit kwalijke gevolgen heeft voor de ontwikkeling van het kind, dan doet de school een melding bij het Algemeen Meldpunt Kindermishandeling.

2. Cyberpestprotocol

Inleiding

Dit protocol beschrijft niet alleen hoe te handelen in geval van cyberpesten maar ook wat te doen aan preventie. Het protocol stuurt aan op een integrale aanpak met ouders.

Wat is cyberpesten

Cyberpesten is een vorm van pesten waarbij pesters herhaaldelijk gebruik maken van digitale media om iemand kwetsend materiaal toe te zenden of kwetsende dingen over iemand te verspreiden. Cyberpesten is het kwellen, bedreigen, lastig vallen, vernederen of in verlegenheid brengen van iemand met gebruikmaking van digitale technieken.

Cyberpesten gebeurt vaak anoniem en is meestal harder dan 'gewoon' pesten omdat de pester zich digitaal veilig voelt en machtiger dan het slachtoffer. Het slachtoffer voelt zich vaak onveiliger dan bij 'gewoon' pesten omdat het pesten altijd door gaat, dus ook als het slachtoffer zich in een veilige situatie dacht te bevinden.

De impact van cyberpesten kan groter zijn dan bij 'gewoon' pesten omdat er meer toeschouwers en getuigen kunnen zijn. Cyberpesten is vaak niet terug te draaien omdat de gegevens op het internet kunnen blijven staan waardoor het slachtoffer er soms nog jaren later mee wordt geconfronteerd.

Preventief

De Anemaschool zorgt voor een veilige omgeving waarin leerlingen, leerkrachten en ouders met respect met elkaar om gaan. Leerkrachten hanteren Positive Behaviour Support waarbij zij uitgaan van het standpunt dat goed gedrag aan te leren is. Zij maken de leerlingen duidelijk wat er van hen wordt verwacht.

Daarnaast werkt de Anemaschool met de methode 'Leefstijl' waarmee wij structureel en preventief werken aan sociaal emotionele vaardigheden. Leerkrachten stimuleren de leerlingen om zich te ontwikkelen tot sociaal vaardige, betrokken en zelfstandige volwassenen.

Het gebruik van de mobiele telefoon is tijdens schooltijd verboden. De leerlingcomputers zijn in de klas zo geplaatst dat leerkrachten vanaf hun werkplek zicht hebben op de beeldschermen.

De leerlingen van de midden- en bovenbouw krijgen les in mediawijsheid en worden gewezen op de gevaren en consequenties van cyberpesten. De leerlingen wordt al vroeg geleerd hoe zij het bewijs kunnen opslaan en bewaren.

Stappenplan

1.	In de schoolgids en op de website worden leerlingen en ouders gewezen op het cyberpest protocol.
2.	Melding van cyberpesten wordt gedaan bij de leerkracht.
3.	Leerkracht gaat in gesprek met het slachtoffer.

	Het is van belang dat de leerkracht: - de leerling en diens klacht serieus neemt - de leerling zijn verhaal laat doen en daarvoor de tijd neemt - zich probeert in te leven in de leerling - geen verwijten maakt - de leerling de tip geeft om de pester te blokkeren en/of te verwijderen - door blijft vragen - melding maakt van het gesprek in het logboek van de leerling - de leerling wordt gewezen op het belang van het verzamelen van bewijs - in geval van ernstige bedreigingen zie 3A
3A.	Als er sprake is van ernstige bedreigingen dan neemt de leerkracht contact op met de ouders van het slachtoffer en zal aangeraden worden om aangifte te doen bij de politie. Als de leerkracht twijfelt of het cyberpesten ernstig genoeg is om aangifte te doen dan zal hij dit overleggen met de directie en/of telefonisch contact zoeken met de wijkagent voor overleg.
4.	Opsporen van de dader(s). Bij cyberpesten is niet altijd bekend wie de pester is. Er wordt echter altijd getracht de dader op te sporen.
5.	Gesprek met de dader(s) Leerkracht gaat in gesprek met de dader. Het is van belang dat de leerkracht: - ingaat op wat er speelt en door vraagt - goed luistert naar deze kant van het verhaal en de leerling serieus neemt - wijst op de schoolregels en de mogelijke gevolgen - de leerling duidelijk maakt dat er sprake is van een ernstig feit en dat dit pesten in sommige gevallen zelfs strafbaar is - de leerkracht zet een kort verslag van het gesprek in het logboek van de leerling
6.	Gesprek van de leerkracht met de ouders van het slachtoffer en de ouders van de dader(s) - De ouders van het slachtoffer worden gewezen op de mogelijkheid van het doen van aangifte - Praat met de ouders over eventuele maatregelen die zij kunnen nemen - De ouders van het slachtoffer worden gewezen op de mogelijkheid van het inschakelen van hulp (SMW, websites, CJG) - Bespreek met de ouders de sancties die nodig zijn of zullen worden gehanteerd als het pesten niet stopt - De leerkracht zet een kort verslag van het gesprek in het logboek van de leerling
7.	Gesprek met het slachtoffer en de dader(s) samen - Maak duidelijke afspraken en zet ze op papier - Leg vast welke sancties nodig zijn of zullen worden gehanteerd als het pesten niet stopt - de leerkracht zet een kort verslag van het gesprek in het logboek van de leerling
8.	Nazorg - Leerkracht informeert na minimaal twee weken bij zowel de pester als het slachtoffer of het pesten is gestopt - Leerkracht bespreekt de gang van zaken met de intern begeleider op het eerst volgende geplande IB/LKR gesprek
9.	In geval van hardnekkig steeds terugkerend cyberpesten - De leerkracht bespreekt de pester met de intern begeleider en de directeur - De intern begeleider zet een verslag van dit gesprek in het logboek van de leerling - De ouders van de pester worden uitgenodigd door de directeur voor een gesprek - Tijdens dit gesprek wordt besproken welke sancties school oplegt als het pesten door gaat - Tijdens dit gesprek wordt besproken welke maatregelen de ouders nemen - Bij aanhoudend (digitaal) pestgedrag kan besloten worden de leerling tijdelijk te schorsen - Ouders worden schriftelijk op de hoogte gebracht van de uitkomst van dit gesprek

	- De directeur zet een verslag van dit gesprek in het logboek van de leerling
--	---

3. Meldcode kindermishandeling en huiselijk geweld

Doel van de meldcode is om te helpen bij het herkennen en het er naar handelen bij signalen die op kindermishandeling of huiselijk geweld kunnen duiden.

Via een stappenplan wordt ondersteuning geboden aan de directie en medewerkers werkzaam op de Anemaschool. Er wordt hiermee duidelijk te maken wat er van iedereen wordt verwacht en op welk moment. Het onderstaande vijfstappenplan geeft aan wat er het beste kan worden gedaan wanneer er verwaarlozing, mishandeling of misbruik wordt gesignaleerd.

De 5 stappen van de meldcode zijn:

Stap 1: in kaart brengen van signalen;

Stap 2: collegiale consultatie (directie, intern begeleider of vertrouwenspersoon binnen de school) en raadplegen van het Advies- en Meldpunt Kindermishandeling;

Stap 3: gesprek voeren met de ouders/gesprek voeren met het kind;

Stap 4: wegen van aard en ernst;

Stap 5: beslissen: hulp organiseren en effecten volgen of melden en bespreken

De stappen gaan in *vanaf* het moment dat er signalen zijn geconstateerd. Signaleren wordt gezien als een belangrijk onderdeel van de beroepshouding van onze teamleden. Zo gezien is signalering geen stap in het stappenplan, maar een grondhouding die in ieder contact met het kind en de ouder wordt verondersteld. De stappen wijzen ons de weg als wordt gemeend dat er signalen zijn van huiselijk geweld of van kindermishandeling. We zullen gebruik maken van signalenlijst. Deze signalenlijst kan ons steunen in de beoordeling en besluitvorming.

Volgorde van de stappen:

De stappen die worden beschreven zijn in een bepaalde volgorde gerangschikt. Deze volgorde is niet dwingend. Waar het om gaat, is dat we op enig moment in het proces alle relevante stappen hebben doorlopen, voordat wij besluiten om een melding te doen. Zo zal het soms voor de hand liggen om met de ouders in gesprek te gaan over bepaalde signalen. In andere gevallen zullen de gesignaleerde zaken eerst in een overleg met de intern begeleider of vertrouwenspersoon worden genomen. De intern begeleider of de vertrouwenspersoon kan de keuze maken eerst het AMK te consulteren voordat het gesprek met de ouders wordt aangegaan. Stappen kunnen soms twee of drie keer worden gezet.

Termijnen van de stappen:

Er zijn geen termijnen beschreven per stap. De reden hiervan is dat het beschrijven van een tijdsplan schijnveiligheid geeft. Elke situatie is anders en we zullen altijd een inschatting moeten maken op basis van ernst en (on)veiligheid van de situatie. Daarnaast zou een beschreven tijdsplan uit moeten gaan van de meest ernstige, fatale vorm en situatie van huiselijk geweld en

kindermishandeling. Alle andere situaties zullen in datzelfde tijdspad moeten worden afgehandeld. Dit is niet mogelijk en doet geen recht aan de situatie van elk individu. Het is daarom dat wettelijk geen tijdspad is vastgelegd. In elke situatie van huiselijk geweld en kindermishandeling wordt opnieuw een inschatting gemaakt van de ernst en mate van spoed. Het is aan de intern begeleider of vertrouwenspersoon (al dan niet in overleg met leidinggevende en de school) om effectief en verantwoord te handelen.

Vaststelling Protocol/Meldcode

De Anemaschool is verantwoordelijk voor een goede kwaliteit van dienstverlening aan zijn leerlingen. Deze verantwoordelijkheid is zeker ook aan de orde is in geval van dienstverlening aan leerlingen die (vermoedelijk) te maken hebben met huiselijk geweld of kindermishandeling.

Van alle medewerkers die werkzaam zijn bij de Anemaschool wordt op basis van deze verantwoordelijkheid verwacht dat zij in alle contacten met leerlingen en ouders/verzorgers attent zijn op signalen die kunnen duiden op huiselijk geweld of kindermishandeling en dat zij effectief reageren op deze signalen.

De Anemaschool stelt deze meldcode vast, zodat de medewerkers die op de Anemaschool werkzaam zijn of in de toekomst werkzaam zullen zijn, weten welke stappen van hen worden verwacht bij signalen van huiselijk geweld of kindermishandeling. In deze code wordt ook vastgelegd op welke wijze de medewerkers ondersteund worden bij de te nemen stappen.

Onder medewerker wordt verstaan: degene die op de Anemaschool in dienstverband werkzaam is en die in dit verband aan leerlingen van de basisschool zorg, begeleiding, of een andere wijze van ondersteuning biedt.

Deze meldcode is ter advies voorgelegd aan de Medezeggenschapsraad van de Anemaschool

De Directie van de Prof. Mr. A. Anemaschool

's Gravenhage, november 2013.

Begripsbepalingen

Definitie directie

Daar waar directie staat, wordt bedoeld de directeur en/of de adjunct-directeur van de Anemaschool.

Definitie Intern begeleider

De intern begeleider is degene die binnen de school belast is met de zorgtaken rond de leerlingen en degene die vanuit de eigen deskundigheid mede op het terrein van kindermishandeling en huiselijk geweld de leerkrachten ondersteuning biedt en van advies dient.

Definitie vertrouwenspersoon

De vertrouwenspersoon is de persoon binnen onze school bij wie zowel leerkrachten als leerlingen als ouders vertrouwelijke zaken kwijt kunnen.

Definitie ouders/verzorgers

De volwassenen of volwassene die verantwoordelijk zijn / is voor de zorg en opvoeding van het kind; ouder(s), verzorger(s), voogd.

Definitie leerling

De leerling is het kind dat is ingeschreven én onderwijs volgt op de Anemaschool.

Definitie kindermishandeling

Definitie in het kort:

Kindermishandeling is het doen en laten van ouders, of anderen in soortgelijke positie ten opzichte van een kind, dat een ernstige aantasting of bedreiging vormt voor de veiligheid en het welzijn van het kind (Baartman, 2010)

Kindermishandeling betreft kinderen van 0-19 jaar. Ook ongeboren baby's vallen onder de definitie.

Belangrijk: de combinatie kinderen en huiselijk geweld betekent altijd kindermishandeling. De handelwijze bij huiselijk geweld is hetzelfde als bij kindermishandeling of een vermoeden daarvan.

De definitie hieronder staat in de wet op de jeugdzorg:

'Kindermishandeling is elke vorm van voor een minderjarige bedreigende of gewelddadige interactie van fysieke, psychische of seksuele aard die de ouders of andere personen ten opzichte van wie de minderjarige in een relatie van afhankelijkheid of van onvrijheid staat, actief of passief opdringen, waardoor ernstige schade wordt berokkend of dreigt te worden berokkend aan de minderjarige in de vorm van fysiek of psychisch letsel'

Waar ouders staat worden ook stief-, adoptie- en pleegouders bedoeld. Kinderen kunnen ook in een relatie van afhankelijkheid ten opzichte van beroepskrachten verkeren.

Het is een brede definitie. Wanneer je als professional een vermoeden van kindermishandeling hebt kan dat ook gedefinieerd worden als ernstige opvoedingsproblemen of pedagogische onmacht van ouders. Het woord op zich is niet belangrijk, de consequenties wel. De zorgen om het kind zijn reden voor actie. Ook als er geen sprake is van kindermishandeling maar bijvoorbeeld wel van ernstige opvoedingsproblemen verdienen kind en ouders steun en hulp.

Definitie Huiselijk Geweld

Huiselijk geweld is geweld dat door iemand uit de huiselijke- of familiekring van het slachtoffer wordt gepleegd.

Hieronder vallen lichamelijke en seksuele geweldpleging, belaging en bedreiging (al dan niet door middel van, of gepaard gaand met, beschadiging van goederen in en om het huis).

Belangrijk: de combinatie kinderen en huiselijk geweld betekent altijd kindermishandeling. De handelwijze bij huiselijk geweld is hetzelfde als bij kindermishandeling of een vermoeden daarvan. Er is altijd sprake van een machtsverschil tussen dader en slachtoffer. Uit onderzoek blijkt dat plegers de meest kwetsbare personen kiezen, als slachtoffer. Een ander kenmerk van huiselijk geweld is de omstandigheid dat dader en slachtoffer (waaronder ook minderjarige slachtoffers) desondanks - en soms noodgedwongen - blijvend deel uitmaken van elkaars leef- en woonomgeving. Hiermee hangt samen dat huiselijk geweld vaak een stelselmatig karakter heeft en er een hoog recidiverisico is. Geweld in het gezin gaat vaak met andere problematiek gepaard, zoals spanningen tussen echtgenoten, werkloosheid of verslaving.

Toelichting

Enkele termen vragen om verduidelijking.

Geweld: aantasting van de persoonlijke integriteit in de vorm van lichamelijk of seksueel, en/of geestelijk geweld. Het geweld kan variëren van een enkele klap, trap of schop met letsel als gevolg tot systematisch frequent en langdurig geweld met blijvend lichamelijk letsel als gevolg.

Huiselijke kring: de dader is een (ex-)partner, gezinslid, familielid of huisvriend. Huisvrienden zijn personen die een vriendschappelijke band onderhouden met het slachtoffer of iemand uit de onmiddellijke omgeving van het slachtoffer en het slachtoffer in de huiselijke sfeer ontmoeten.

Slachtoffer(s): iemand die door de gevolgen van bepaalde handelingen of gebeurtenissen wordt getroffen.

Slachtoffers van huiselijk geweld: personen die het geweld ondergaan of ervaren, veroorzaakt door hen die tot de huiselijke kring behoren. Zoals vrouwen en mannen die door hun (ex-)partners worden mishandeld, kinderen die door hun ouders of huisvrienden worden mishandeld of misbruikt. Maar ook ouders of ouderen die door hun kinderen of verzorgenden worden mishandeld. Kinderen die getuige zijn van huiselijk geweld - en niet direct het slachtoffer - worden toch aangemerkt als slachtoffers, omdat alleen al het als kind getuige zijn van vormen van geweld in huis kan leiden tot traumatische gevolgen.

Pleger of dader: iemand die een strafbaar feit pleegt, iemand die een misdrijf pleegt.

Vormen van kindermishandeling

Kindermishandeling is onder te verdelen in zes vormen. In de praktijk komen in een situatie waarin een of meer kinderen mishandeld worden, vaak verschillende vormen van mishandeling tegelijk voor.

► Lichamelijke mishandeling

Er is sprake van lichamelijke kindermishandeling als de dader lichamenlijk geweld tegen het kind gebruikt zoals slaan, schudden, schoppen, bijten, knijpen, krabben, het toebrengen van brandwonden, laten vallen etc.

► Lichamelijke verwaarlozing

Bij lichamelijke verwaarlozing heeft de ouder geen oog voor het lichamenlijk welzijn van het kind en verwaarloost de verzorging van het kind op het gebied van voeding, hygiëne en kleding.

Onder lichamenlijke verwaarlozing wordt onder andere verstaan:

- het niet toedienen van noodzakelijke medicatie
- geen enkele aandacht voor de veiligheid van de leefomgeving van het kind
- het kind wordt regelmatig zonder toezicht alleen gelaten
- de verzorging van het kind wordt veronachtzaamd
- Verwaarlozing kan zo ver gaan dat ouders geen arts bezoeken als de situatie er duidelijk wel om vraagt, geen medicatie geven, geen vaccinatie
- Geen gebruik maken van de JGZ kán een signaal zijn van lichamenlijke verwaarlozing

► Psychische mishandeling

Onder psychische mishandeling vallen:

- verbale dreigingen, vernederingen,
- sociale isolatie,
- intimidatie en onredelijke eisen.

Bij psychische mishandeling leeft het kind in angst en onzekerheid door bijvoorbeeld verbaal geweld: het kind wordt regelmatig uitgescholden, het krijgt herhaaldelijk te horen dat het niet gewenst is of de ouder/verzorger dicht het kind alleen maar stomiteiten toe.

Overigens gaat het niet alleen om negatieve opmerkingen tegen het kind zelf, maar ook om denigrerende uitlatingen tegenover anderen in de aanwezigheid van het kind. Een ouder kan een kind ook psychische schade toebrengen door het bewust te negeren.

Bijzondere vorm van psychische mishandeling: kinderen die getuige zijn van gezinsgeweld. Onder partnergeweld valt naast vrouwenmishandeling ook mannenmishandeling en mishandeling in homoseksuele relaties. Kinderen kunnen niet alleen direct slachtoffer zijn van huiselijk geweld, maar er ook getuige van zijn. Daarnaast kan in gezinnen sprake zijn van geweld tussen broers en zussen en van oudermishandeling, wat wil zeggen dat kinderen gewelddadig zijn ten opzichte van hun ouders of grootouders. Een kind getuige laten zijn van huiselijk geweld is een vorm van kindermishandeling.

► Psychische verwaarlozing

De ouder/verzorger schiet doorlopend tekort in het geven van enige vorm van aandacht. Het kind mist liefde, warmte en bescherming. Positieve aandacht is onontbeerlijk om zich geestelijk,

maar ook lichamelijk, goed te kunnen ontwikkelen. Cognitieve verwaarlozing, een kind niet naar school laten gaan, is een vorm van psychische verwaarlozing.

► Seksueel misbruik

Het gaat bij seksueel misbruik om alle opgedrongen seksuele gedragingen van een volwassene dan wel ouder persoon/gezinslid bij een kind. In Nederland is seksueel contact met een kind jonger dan 12 jaar zonder meer strafbaar. Ook contact met een jongere tussen de 12 en 16 jaar is strafbaar maar de politie komt feitelijk alleen in actie als aangifte wordt gedaan en een klacht wordt ingediend door de jongere. Ook strafbaar is de volwassene die seksueel contact heeft met een minderjarige (beneden de 18 jaar) die afhankelijk is van hem of haar: een ouder met een kind of een docent met een leerling.

Bij seksueel misbruik is altijd sprake van de combinatie van "grooming" en bedreiging. Onder grooming wordt verstaan, hofmakerij, "wij hebben samen een geheimpje", "jij bent papa's eigen meisje".

Na de grooming volgt de bedreiging: "Ik moet naar de gevangenis als je erover praat", "Mama wordt erg verdrietig als zij ons geheimpje weet." Het kind kan die gedragingen door het lichamelijke of relationele overwicht, de emotionele druk, of door dwang en geweld van de volwassene niet weigeren. Het kind wordt gebruikt om de behoeften van de volwassene of de adolescent te bevredigen.

► Getuige van huiselijk geweld

Kinderen die getuige zijn van huiselijk geweld lijden daar net zo onder alsof ze zelf mishandeld worden. Het getuige zijn van geweld in de thuissituatie maakt hen erg onzeker, geeft voortdurende stress en heeft ernstige effecten ook op de lange termijn. Ook hele jonge kinderen worden in hun ontwikkeling bedreigd door het meemaken van geweld in de thuissituatie.

Er zijn bovendien kinderen die én getuige zijn van gezinsgeweld én zelf mishandeld worden. Binnen een gezin kunnen ouders, partners van de ouders, maar ook broers en zusters, andere familieleden of verzorgers de plegers van geweld zijn.

► Meisjesbesnijdenis

Meisjesbesnijdenis is een ingreep aan de uitwendige geslachtsorganen, waar geen medische noodzaak voor is.

Er zijn verschillende manieren waarop de vrouwelijke geslachtsorganen worden besneden. Het varieert welk deel van de geslachtsorganen verminkt wordt, en de mate waarin. Dit is afhankelijk van wat lokaal gebruikelijk is, heeft te maken met de wens van de ouder(s) en hangt af van diegene die de besnijdenis uitvoert.

Belangrijke andere bijzondere vormen van kindermishandeling:

► Geweld tegen ongeboren baby's o.a. door verslaving.

Het AMK heeft sinds een aantal jaren veel meer aandacht voor de risico's op mishandeling die nog ongeboren kinderen lopen. Daarom heeft het AMK op lokaal niveau protocollen afgesproken met organisaties die te maken hebben met bijvoorbeeld verstandelijk beperkten, verslaafde aanstaande moeders en psychiatrische patiënten.

Uit voorzorg kunnen 'risicozwangerschappen' bij een AMK worden gemeld. Voor deze zeer kwetsbare groep kan hierdoor veel schade voorkomen worden.

► Shaken-baby syndroom

Het lichaam van een baby is zeer kwetsbaar, omdat nog niet alle spieren en botten zo ontwikkeld zijn dat zij optimale bescherming bieden. Heen en weer schudden van een baby is dan ook uiterst riskant.

In het relatief grote babyhoofdje, dat bij het schudden door de slappe nek heftig heen en weer beweegt, kan hersenschade ontstaan die kan leiden tot neurologische afwijkingen zoals verlamingsverschijnselen, blindheid of andere zeer ernstige gevolgen. Hoe jonger het kind, des te ernstiger zijn de gevolgen.

Alle aanstaande ouders/verzorgers horen op de hoogte gebracht te worden van de risico's en advies te krijgen wat te doen als zij wanhopig/boos/machteloos raken door bijvoorbeeld een huilbaby.

► Vechtscheiding

We spreken van vechtscheiding wanneer een echtscheiding gepaard gaat met veel ruzies, waarbij negatieve gevoelens ten aanzien van de ex- partner uitgesproken worden naar de kinderen en er bewuste acties plaatsvinden met de bedoeling de andere partner schade toe te brengen. Voor kinderen is een echtscheiding op zich al moeilijk. Een vechtscheiding levert voor hen emotionele schade op en bij echtscheidingen na partnergeweld soms gevaarlijke situaties.

► Loverboys

Loverboys zijn mensenhandelaren die met verleidingstactieken, manipulaties, chantage en geweld meisjes inpalmen met als oogmerk hen later voor zich te laten werken in de prostitutie of in andere (illegale) sectoren.

Het gaat om een ernstig misdrijf, waarbij de slachtoffers ernstig getraumatiseerd kunnen raken en veelal intensieve zorg en hulpverlening nodig hebben om te herstellen. De hulpverlening geeft regelmatig signalen af dat de slachtoffers vaak kwetsbare meisjes zijn met regelmatig een licht verstandelijke handicap.

Steeds vaker worden deze meisjes via sociale netwerksites op het internet door de loverboys benaderd.

► Misbruik via internet / kinderpornografie

Het internet wordt geregeld gebruikt om kinderen en jongeren te stalken, te pesten, te benaderen om seksueel contact op te bouwen of op te lichten. Dat kan gebeuren door andere jongeren of door volwassenen die zich voordoen als jongere. Vaak geven kinderen en jongeren dit niet aan bij ouders of hulpverleners uit schaamte of onzekerheid. Het kan er o.a. toe leiden dat kinderen/jongeren seksueel misbruikt worden met alle gevolgen van dien.

Om kinderen en volwassenen te ondersteunen bij het melden van misbruik via internet is er Meldknop.nl. Deze website wordt ondersteund door de Politie, de Kindertelefoon, Helpweb, Pestweb, Meldpunt discriminatie.nl. Via deze knop is behalve de melding ook hulp voor het slachtoffer aanwezig via chat of face to face contact.

Kinderporno: Kinderporno is niet alleen een verzameling "vieze plaatjes". Om kinderporno te maken zijn kinderen nodig waarmee seksuele handelingen worden gepleegd. Die handelingen worden op beeld vastgelegd. Tegenwoordig is ook het maken van kinderporno strafbaar waarbij tekeningen of animaties gebruikt worden. (Virtuele kinderporno)

Wat is kinderporno:

- Beeldbestanden of websites waarop seksuele gedragingen van minderjarigen zichtbaar zijn
- Op beeld vastgelegd seksueel misbruik van kinderen
- Benadering van minderjarigen voor seksueel contact (grooming)
- Uitwisseling van kinderporno, bv via peer-to-peer-netwerken of meegestuurd met spam

Je kunt kinderporno melden bij het meldpunt cybercrime.

Melding

Met een melding geef je een tip over iets wat je bent tegengekomen op het internet; op websites, maar ook in chatboxen of op forums. Dat kan een strafbaar feit zijn, maar dat hoeft niet. Je melding kan de basis zijn voor verdere actie of onderzoek door politie, justitie of opsporings- en inlichtingendiensten. Je werkt hierdoor dus mee aan het aanpakken van criminaliteit op het internet.

► Nagebootste stoornis bij volmacht (Münchhausen by Proxy)

De aandoening wordt tegenwoordig Pediatric Condition Falsification (PCF) of factitious disorder by Proxy (FDP) genoemd (Ayoub 2002).

PCF is een complexe manier van kindermishandeling waarbij ouders/verzorgers:

- fysieke of psychische klachten bij het kind nabootsen (fabrication)
- direct klachten veroorzaken (induction)
- klachten verzinnen of aanpraten (verbal fabrication)
- en/of bestaande klachten uitvergrooten (exaggeration)

De ouder houdt artsen voor dat het kind een ziekte heeft waarvoor medische behandeling nodig is. De ouder misbruikt het kind om zelf aandacht te krijgen.

► Huwelijksdwang/eergerelateerd geweld

Veiligheidsplan Anemaschool 2019

De meest gebruikte definitie van eengerelateerd geweld is:

"Eengerelateerd geweld omvat elke vorm van geestelijk of lichamelijk geweld, gepleegd vanuit een collectieve mentaliteit in reactie op een (dreiging van) schending van de eer van een man of een vrouw en daarmee van zijn of haar familie, waarvan de buitenwereld op de hoogte is of dreigt te raken".

Als werkdefinitie kan er aan toe gevoegd worden: "Eengerelateerd geweld is een vorm van geweld binnen een breder scala van eengerelateerde handelingen om aantasting van de eer te beperken of te voorkomen."

Het is zaak om in een zo vroeg mogelijk stadium zicht te krijgen of familie eer een rol speelt binnen een gezin zodat er in de begeleiding aandacht voor kan zijn en escalatie wordt voorkomen.

► Grensoverschrijdend (seksueel) gedrag van kinderen

Jonge kinderen zijn samen met andere kinderen hun lichaam aan het ontdekken. Zo komen ze te weten wat er hetzelfde is aan elkaars lichaam en wat juist anders. 'Doktertje spelen' is hierbij een favoriet spel. Toch zijn er ook grenzen bij spelletjes tussen kinderen onderling.

Er kan sprake zijn van grensoverschrijdend gedrag als:

- er een groot leeftijdsverschil is tussen de kinderen
- er sprake is van manipulatie of dwang;
- kinderen elkaar pijn doen;
- er voorwerpen in vagina of anus geduwd worden;
- er geweld wordt gebruikt;
- het om een grote groep kinderen tegen één kind gaat.

► Kindermishandeling of (machts)misbruik door beroepsbeoefenaar

Meldplicht bij vermoedens van kindermishandeling door professional?

In hoeverre ben je als professional verplicht om melding te maken van kindermishandeling, seksueel misbruik en machtsmisbruik door een collega-professional, binnen of buiten je eigen instelling?

Het onderwijs kent de verplichting om (een vermoeden van) zedendelicten bij de politie aan te geven; schooldirecties mogen dat niet 'onder de pet' houden.

Vormen van Huiselijk Geweld

Huiselijk geweld is geweld dat in de privésfeer plaatsvindt door partners, ouders, kinderen, huisvrienden en andere familieleden. Het is daardoor vaak onzichtbaar. De term huiselijk geweld zegt niets over de plaats waar het geweld plaatsvindt. Steeds meer wordt de bredere term "geweld in afhankelijkheidsrelaties" gebruikt. Hieronder vallen alle vormen van geweld waarbij er een afhankelijkheidsrelatie bestaat tussen het slachtoffer en de dader. Dus naast huiselijk geweld ook geweld door hulpverleners, trainers, priesters, bazen en docenten.

Signalen kindermishandeling onderwijs

Signalenlijst kindermishandeling (4-12 jaar)

Als kinderen mishandeld, verwaarloosd en/of misbruikt worden, kunnen ze signalen uitzenden. Het gebruik van een signalenlijst kan zinvol zijn, maar biedt ook een zekere mate van schijnzekerheid. De meeste signalen zijn namelijk stressindicatoren, die aangeven dat er iets met het kind aan de hand is. Dit kan ook iets anders zijn dan kindermishandeling (echtscheiding, overlijden van een familielid, enz.)

Lichamelijke signalen :

- wit gezicht (slaap tekort)
- hoofdpijn, (onder)buikpijn
- blauwe plekken
- slecht verzorgd er uit zien
- geslachtsziekte
- jeuk of infectie bij vagina en anus
- urineweginfecties
- vermageren of dikker worden
- pijn in bovenbenen, samengeknepen bovenbenen

- houterige lichaamsbeweging
- niet zindelijk (urine/ontlasting)
- zwangerschap
- lichamelijk letsel
- achterblijven in taal-, spraak-, motorische, emotionele en/of cognitieve ontwikkeling

Gedragssignalen:

- somber, lusteloos, in zichzelf gekeerd
- eetproblemen
- slaapstoornissen
- schrikken bij aangeraakt worden
- hyperactief
- agressief
- plotselinge gedragsverandering (stiller, extra druk, stoer)
- vastklampen of abnormaal afstand houden
- isolement tegenover leeftijdgenoten
- zelfvernietigend gedrag (bv. haren uittrekken, praten over dood willen, suïcidepoging)
- geheugen- en concentratiestoornissen
- achteruitgang van leerprestaties
- overijverig
- zich aanpassen aan ieders verwachtingen, geen eigen initiatief
- extreem zorgzaam en verantwoordelijk gedrag
- verstandelijk reageren, gevoelens niet tonen (ouwelijk gedrag)
- geseksualiseerd ("verleiden") gedrag, seksueel getint taalgebruik
- opvallend grote kennis over seksualiteit (niet passend bij de leeftijd)
- verhalen of dromen over seksueel misbruik, soms in tekeningen
- geen spontaan bewegingsspel
- moeite met uitkleden voor gymles of niet meedoen met gym
- spijbelen, weglopen van huis
- stelen, brandstichting
- verslaving aan alcohol of drugs

Kenmerken ouders/gezin

- ouder troost kind niet bij huilen
- ouder klaagt overmatig over het kind, toont weinig belangstelling
- ouder heeft irreële verwachtingen ten aanzien van het kind
- ouder is zelf mishandeld of heeft psychiatrische- of verslavingsproblemen
- ouder gaat steeds naar andere artsen/ziekenhuizen ('shopping')
- ouder komt afspraken niet na
- kind opeens van school halen
- aangeven het bijna niet meer aan te kunnen
- 'multi-problem' gezin
- ouder die er alleen voorstaat
- regelmatig wisselende samenstelling van gezin
- isolement
- vaak verhuizen
- sociaal-economische problemen: werkloosheid, slechte behuizing, migratie, etc.
- veel ziekte in het gezin
- geweld wordt gezien als middel om problemen op te lossen

Signalen seksueel misbruik

Lichamelijke signalen:

- verwondingen aan genitaliën
- vaginale infecties en afscheiding
- jeuk bij vagina *en/of* anus
- problemen bij het plassen
- recidiverende urineweginfecties
- pijn in de bovenbenen
- pijn bij lopen *en/of* zitten

- seksueel overdraagbare ziekten.

Psychosociale signalen:

- angst voor mannen of vrouwen in het algemeen of voor een man of vrouw in het bijzonder
- sterk verzorgend gedrag, niet passend bij de leeftijd van de leerling (parentificatie).

Afwijkend seksueel gedrag:

- excessief en/of dwangmatig masturberen
- angst voor lichamelijk contact of juist zoeken van seksueel getint lichamelijk contact
- seksueel agressief en dwingend gedrag ten opzichte van andere kinderen
- niet leeftijdsadequaat seksueel spel
- niet leeftijdsadequate kennis van seksualiteit
- angst voor zwangerschap
- angst om zich uit te kleden
- angst om op de rug te liggen
- negatief lichaamsbeeld: ontevredenheid over, boosheid op of schaamte voor eigen lichaam
- schrikken bij aangeraakt worden
- houterige motoriek (onderlichaam 'op slot')
- geen plezier in bewegingsspel.

Signalen (aanstaande) meisjesbesnijdenis (vrouwelijke genitale verminking)

- vertellen over meisjesbesnijdenis in het algemeen
- aankondigen van besnijdenis.

Directe gevolgen tijdens en na de ingreep:

- extreme pijn (wanneer de ingreep zonder verdoving plaatsvindt)
- klachten bij urinelozing (pijn bij plassen, ophoping urine in de blaas)
- overmatig bloedverlies
- kans op infectie
- kans op overlijden van het meisje.

Mogelijke gevolgen na de ingreep:

- moeilijke en/of pijnlijke urinelozing
- urineweginfectie
- chronische pijn in de onderbuik
- littekenvorming
- menstratieklachten

Een vermoeden van meisjesbesnijdenis actueel of in de toekomst moet direct bij het AMK gemeld worden. Overleg indien mogelijk eerst met JGZ. Er is een handelingsprotocol meisjesbesnijdenis dat beschrijft wat er na een melding kan gebeuren.

Signalen eerderrelateerd geweld

Angst:

- schichtig reageren
- onzekerheid
- verwardheid
- apathisch zijn
- in zichzelf gekeerd zijn
- zich afsluiten van de buitenwereld.

Verandering van gedrag:

- plotselinge stressreacties
- schoolverzuim
- westerse kleding inruilen voor traditionele kleding en hele lichaam bedekken
- direct na school naar huis gaan
- stelselmatig opgehaald worden door vader of broer(s)
- vriendschappen verbreken
- verwondingen
- blauwe plekken.

Ontwijkend gedrag:

- ontwijkende antwoorden op directe vragen over bijvoorbeeld verwondingen of sociale controle door familie
- lichamelijke verwaarlozing
- zelfmoordpogingen
- zinspelen op zelfmoord
- fatalistische houding
- verhalen over geweld tegen andere familieleden.

Voorzichtigheid is geboden. Het opmerken van één of enkele signalen hoeft geen grond te zijn voor een vermoeden van kindermishandeling. Een andere oorzaak is ook mogelijk. Schakel Jeugdgezondheidszorg in.

Kind in Acut Gevaar

Wat je moet doen:

- Als het kind acuut gevaar loopt, meld je dit direct bij het AMK. Dat kan de leerkracht zijn of de klassenassistent. Bij voorkeur in overleg met IB-er of directie, maar als die niet aanwezig zijn kan iedereen het AMK bellen. In een dergelijke situatie moet achteraf verslag gedaan worden en de directeur ingelicht worden over de melding.
- Als het kind in acuut gevaar is en er direct bescherming nodig is: melden bij het AMK. Het AMK beoordeelt direct wat er moet gebeuren en of het nodig is om de Raad voor de Kinderbescherming in te schakelen (bijvoorbeeld als een kind met verwondingen naar het ziekenhuis moet en de ouders willen het niet meegeven of weghalen uit het ziekenhuis. Dan kan er heel snel een voorlopige onder toezichtstelling (O.T.S) worden gevraagd zodat de ouders (tijdelijk) het gezag niet hebben over hun kind).
- Als er een dreigende situatie ontstaat op school of bij de BSO: bel de politie en vervolgens het AMK als het om een melding van kindermishandeling of huiselijk geweld gaat.
- Bij twijfel: bel het AMK om advies te vragen.

Dossiervorming

Van elk gesprek over (vermoedens van) kindermishandeling of huiselijk geweld wordt zorgvuldig verslag gelegd in het leerlingdossier. Gebruik hierbij het [verslagformulier \(vermoeden\) kindermishandeling/huiselijk geweld](#).

Richtlijnen voor verslaglegging zijn:

- 1) Je verzamelt alle aanwijzingen die jouw vermoeden van kindermishandeling kunnen onderbouwen of ontkrachten en legt deze vast in het leerlingdossier. Daarbij maak je duidelijk onderscheid tussen je eigen bevindingen en de (subjectieve) mening van anderen.
- 2) Wat je in ieder geval in het dossier vastlegt zijn: je aantekeningen van (aanwijzingen voor) kindermishandeling, van de onderzoeken die met het oog daarop zijn gedaan, van de uitkomsten daarvan, van de inhoud van het overleg met collega's, andere beroepskrachten en/of instanties zoals het AMK, van het gegeven of voor het verstrekken van gegevens aan derden toestemming werd gevraagd en/of verkregen en van alle andere stappen die je in het kader van (het vermoeden van) kindermishandeling hebt ondernomen. Ook leg je zorgvuldig vast hoe de weging /inschatting van vermoedens van kindermishandeling heeft plaatsgevonden en of (en zo ja welk) risicosignaleringsinstrument daarbij is gebruikt. Ook alle afspraken met ouders/kind, informanten, verwijzers en andere betrokken professionals/ hulpverleners leg je zorgvuldig vast. Blijkt een vermoeden uiteindelijk onterecht, dan vermeld u dat ook uitdrukkelijk in het dossier.

3) Bewaartermijn

In het algemeen geldt dat een school de gegevens van een leerling (het zogeheten leerlingdossier) twee jaar mag bewaren nadat de leerling van school is gegaan.

Langere bewaartermijn

In sommige situaties legt de wet een langere bewaartermijn op. Bijvoorbeeld:

- In het basis- en voortgezet onderwijs moeten gegevens over verzuim/afwezigheid en in- en uitschrijving vijf jaar bewaard blijven nadat de leerling is uitgeschreven.
- Gegevens over een leerling die naar een school voor speciaal onderwijs is doorverwezen, moet een school drie jaar na het vertrek van de leerling bewaren.

Adresgegevens (oud)leerlingen

Een school mag adresgegevens van (oud)leerlingen bewaren voor het organiseren van reünies.

Veiligheidsplan Anemaschool 2019

Leerlingdossier

Scholen houden van elke leerling een dossier bij, het leerlingdossier genoemd. Dit dossier bevat bijvoorbeeld verslagen van gesprekken met ouders, uitslagen onderzoeken, verslagen externe instanties. Daarnaast zitten in een leerlingdossier administratieve gegevens, zoals gegevens over het verzuim van een leerling en over de in- en uitschrijving.

Belangrijke telefoonnummers:

Telefoon Politie: 0900-8844 of 112

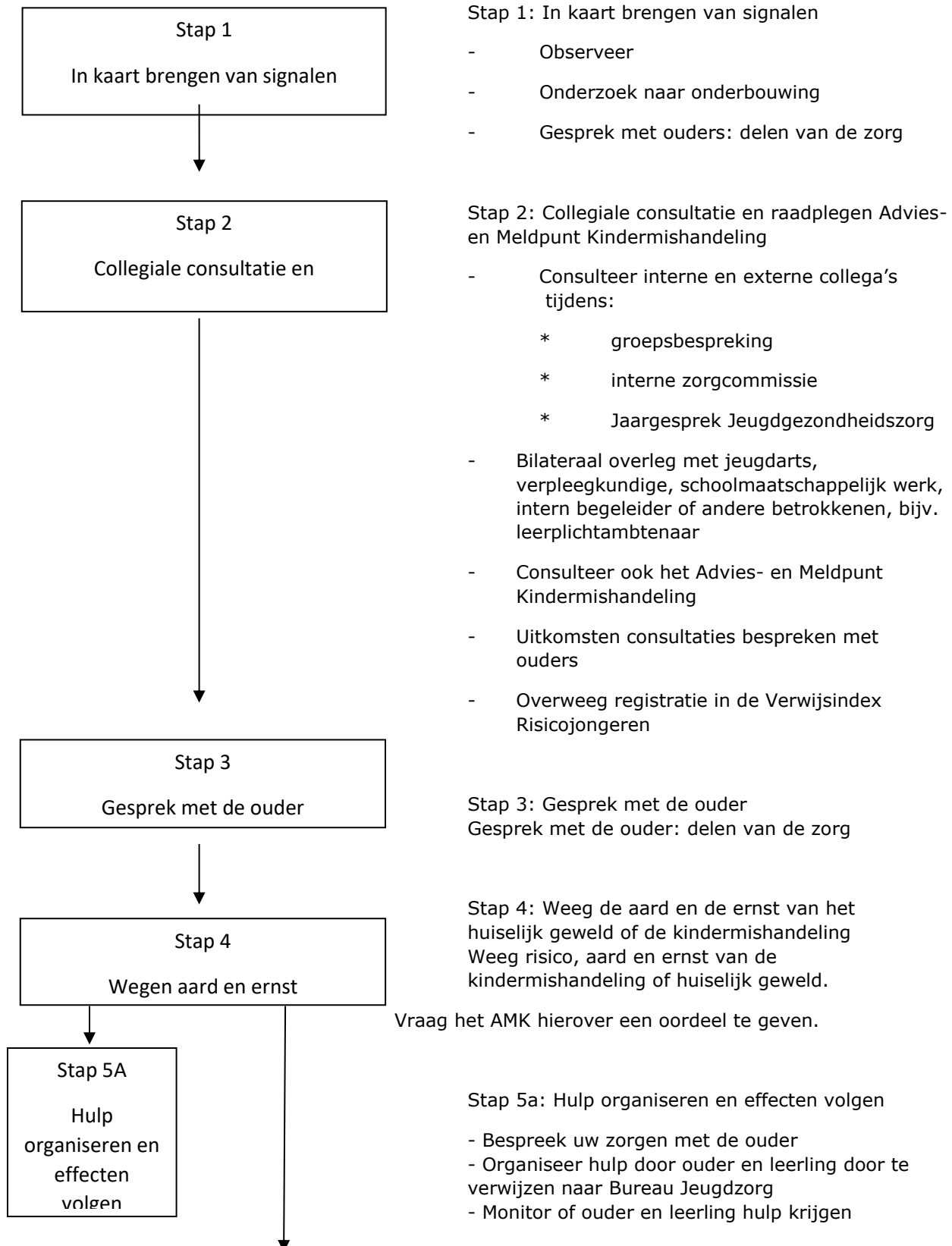
Bureau Jeugdzorg: Den Haag Zuid/Rijswijk
Neherkade 3000 / 3054
2521 VX Den Haag
Tel. 070-3082999

Den Haag Centrum/Scheveningen
Waldeck Pyrmontkade 872
2518 JS Den Haag
Tel. 070-3119025

Jeugdgezondheidszorg: Jeugdgezondheidszorg Rayon Escamp
CJG Escamp Bentelostraat 51
2545 NT Den Haag
Tel: 0800-2854070

Schoolmaatschappelijk werk: tra-plus
Zichtenburglaan 260
2544EB Den Haag
Tel: 070-2052000

Stappenschema bij signalen van huiselijk geweld en kindermishandeling

Stap 5B

**Melden en
bespreken met
de ouder(s)**

- Volg de leerling

Stap 5b: Melden en bespreken met de ouder

- Bespreek met de ouder uw voorgenomen

melding

- Meld bij het Advies- en Meldpunt

kindermishandeling

Procedure melding bij het Advies & Meldpunt Kindermishandeling (AMK)

Inleiding

Beschrijf aan de hand van de aandachtspunten de situatie voor zover u bekend en van toepassing. De aandachtspunten zijn helpend, maar ook leidend in het geven van de beschrijving per specifiek domein.

Algemeen

Gegevens van de melder:

- Naam, adres, telefoon;
- relatie tot de betrokkenen;
- aanleiding en reden om nu te melden;
- vraag en verwachtingen;
- datum van de bespreking/aankondiging van de melding;
- zijn ouders/verzorgers op de hoogte van de melding, mondeling of schriftelijk.
- Reactie ouder(s)/verzorgers.

Gezinsgegevens

Gegevens van de ouders/verzorgers (naam, adres(sen) en telefoon, burgerlijke staat).

Gegevens van de leerling(n) (naam, geboortedatum, geslacht, adres, telefoonnummer, ouderlijk gezag).

Vermoedelijke mishandeling

De aard, de ernst en het verloop (is er een toename in ernst; is er sprake van escalerende problematiek); frequentie (incidenteel/structureel). Informatie zo concreet mogelijk, gebaseerd op eigen waarneming en indrukken.

Beschrijving:

Jeugdige

Psychosociaal functioneren; lichamelijke gezondheid en letsel; ontwikkeling; bijzonderheden (bv. handicaps, ziekte).

Beschrijving:

--

Opvoeding/verzorging

Bescherming en veiligheid; basale verzorging; emotionele warmte (ondersteuning); regels en grenzen; stimulering; stabiliteit.
Beschrijving:

Ouders

Pedagogische kennis en vaardigheden; persoonlijk functioneren; beschikbaarheid (fysiek/emotioneel); voorgeschiedenis; partnerrelatie (duurzaamheid, klimaat).
Beschrijving:

Gezin en omgeving

Gezinssamenstelling; gezinsklimaat (warm, kil, betrokken, loszand gezin, kluwengezin, aanpassend aan omgeving, eigen waarden en normenpatroon); de sociaal-economische situatie; ingrijpende gebeurtenissen; sociaal netwerk (familie/professioneel) zowel voor jeugdige als gezin; de sociaal-culturele context.
Beschrijving:

Hulpverlening

Geschiedenis: welke hulp is er al geboden?
Huidige hulp: welke hulp is er nu aanwezig? Veranderings(on)mogelijkheden van ouders; motivatie ouders/jeugdige.
Beschrijving:

Belangrijke adressen:

Geef hier een vermelding van de relevante adressen van de leerling(n) en ouders:
School; huisarts; consultatiebureau; kinderopvang, hulpverlenende instanties (zoals: AMW, GGZ, Verslavingszorg); andere relevante instanties en ondersteunende contacten.
Beschrijving:

--

Datum melding:

4. Vertrouwenspersoon

Taakbeschrijving contactpersoon:

- De contactpersoon is eerste aanspreekpunt bij klachten. Hij/zij laat zich aanstonds uitvoerig informeren over de klacht en de eventueel ondernomen acties;
- De contactpersoon hoort de klacht aan. In het kader van eerste opvang/aanhoren gaat de contactpersoon na of klager heeft getracht de problemen met aangeklaagde of directie op te lossen. In dat verband kan de contactpersoon bemiddelen tot een gesprek of ondersteunen. Als dit niet tot een voldoende oplossing leidt, verwijst de contactpersoon klager door naar de SCOH-vertrouwenspersoon of een andere instantie. De contactpersoon heeft een functie als het gaat om de eerste opvang van klagers en het doorverwijzen van klagers. De contactpersoon neemt nadrukkelijk zelf geen klachten in behandeling.
- Als een minderjarig kind klaagt of wordt aangeklaagd, dan stelt de contactpersoon de ouders van de leerling van het probleem in kennis, tenzij het belang van de leerling zich daartegen verzet. Bij de belangenafweging kan de contactpersoon een derde, bijvoorbeeld een vertrouwensarts, consulteren.
- Indien de contactpersoon wordt geïnformeerd over cq kennis draagt van situaties waarin sprake is van stabiele feiten, seksuele intimidatie en/of andere vormen van grensoverschrijdend gedrag, dan is de contactpersoon verplicht om de schoolleiding en het bevoegd gezag hiervan op de hoogte te stellen. Schoolleiding of bevoegd gezag informeren vertrouwensinspecteur en/of politie.
- De contactpersoon levert een bijdrage aan de bekendheid bij leerlingen, ouders en personeel van het bestaan van vertrouwenspersoon, klachtenregeling en vertrouwensinspecteur
- De contactpersoon neemt bij zijn werkzaamheden de grootst mogelijke zorgvuldigheid in acht. De contactpersoon is verplicht tot geheimhouding bij alle zaken die hij als contactpersoon verneemt.

Taakbeschrijving vertrouwenspersoon:

- De vertrouwenspersoon gaat na of door bemiddeling een oplossing kan worden bereikt. De vertrouwenspersoon gaat na of klager getracht heeft de problemen met de aangeklaagde of de directeur van de betrokken school op te lossen. Als dat niet het geval is, dan kan eerst voor die weg worden gekozen. Indien nodig en gewenst kan de vertrouwenspersoon de klager verwijzen naar gespecialiseerde hulpverlening.
- De vertrouwenspersoon geeft de klager in overweging, afhankelijk van de ernst van de klacht:
 - geen klacht in te dienen;
 - de klacht in te dienen bij het bevoegd gezag
 - de klacht in te dienen bij de klachtencommissie
 - aangifte te doen bij politie/justitie

De vertrouwenspersoon begeleidt de klager desgewenst bij de verdere procedure en verleent desgewenst bijstand bij het doen van aangifte bij politie of justitie. De vertrouwenspersoon vergewist zich er uiteindelijk van dat de aanleiding tot de klacht is weggenomen.

- Indien de vertrouwenspersoon slechts aanwijzingen, doch geen concrete klachten bereiken, kan hij deze ter kennis brengen van het bevoegd gezag.
- De vertrouwenspersoon geeft gevraagd of ongevraagd advies over de door het bevoegd gezag te nemen besluiten.
- De vertrouwenspersoon neemt bij zijn werkzaamheden de grootst mogelijke zorgvuldigheid in acht. De vertrouwenspersoon is verplicht tot geheimhouding bij alle zaken die hij als vertrouwenspersoon verneemt.
- De vertrouwenspersoon brengt jaarlijks aan het bevoegd gezag schriftelijk verslag uit van zijn werkzaamheden.

Vastgesteld in september 2014, aangepast na GMR-vergadering van 23 september 2014.

5. Monitor veiligheidsbeleving

Scholen zijn verplicht om jaarlijks de veiligheidsbeleving van de leerlingen te monitoren. Wij hebben gekozen voor Scholen met Succes. Met dit instrument krijgen we inzicht in het welbevinden van de leerlingen op onze school. We zien hoe leerlingen de veiligheid ervaren en of leerlingen te maken hebben met aantasting van de sociale en fysieke veiligheid.

Deze monitor wordt jaarlijks afgenomen. De resultaten van het onderzoek worden met het team besproken. Eventueel daaruit voortvloeiende acties op groeps- en schoolniveau worden opgenomen in het jaarplan van het daaropvolgende schooljaar. Deze cyclus garandeert een degelijke verwerking van de uitkomsten van de veiligheidsmonitor.